

Bir zamanlar Eczacılık

1950 yılında Tarsus' ta doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Eskişehir'de tamamladı. 1977 yılında Tarsus'ta eczanesini açtı. 1982 yılında Mersin'e nakletti. Halen Mersin Çakmak caddesinde Beşyol Eczanesi sahibi ve mesul müdürü olarak eczacılık yapıyor.

25. Bölge Mersin eczacı odası bünyesinde Denetleme Kurulu ve Haysiyet Divanı organlarında görev yaptı. Son iki dönemdir 3. Bölge Temsilcisi olarak görev yapmaktadır.

Yıllar önce eczanemi açarken büyük umutlarla dolu idim. İlk günler güzel geçiyordu. Zamanla meslek seçimimin ne kadar doğru olduğunu anlamıştım.

Eczacı, toplumda en saygın kişilerin başında geliyordu. Eczaneye gelen hastalar içeriye, kapıyı çalarak giriyor, bazıları başındaki şapkayı, kasketi çıkararak giriyordu. Aramızda hep sevgi ve saygıya dayanan hoş bir diyalog vardı. Ha, zaman zaman sayısı çok fazla olmayan küçük, önemsiz olumsuzluklar da yaşıyorduk.

O yıllarda resmi reçete girişi pek fazla değildi. Satışlarımızın büyük çoğunluğu nakit idi. Bazı müşterilerimiz cebindeki paranın yetersiz olduğunu, ilaçları borca almak istediğini söyler, borcunu ödeyeceği günü belirler ve ödemeyi söz verdiği günde mutlaka yapardı.

Meslektaşlarımız arasında iyi niyete dayanan sevgi, saygı ve hoşgörü vardı. Açılış, kapanış saatlerine kesinlikle uyulurdu. Gelen reçetelerin bir çoğunda majistral ilaç

bulunurdu. Bu nedenle laboratuvarlarımızı çok kullanıyorduk zamanla kutulu ilaçların raflarımızı doldurmasıyla laboratuvarlarımızı artık pek kullanamaz olduk.

Resmi reçetelerin ödemelerinde hiçbir sorun yoktu. Faturayı kestikten çok kısa süre sonra ödeme yapılırdı.

Ne kadar güzel değil mi?

Bugün yaptığımız eczacılığı geçmişle kıyaslıyorum ve sonra geleceğe bakıyorum. Gelecekte mesleğimizin daha iyi yerlerde olabilmesi için, mesleki deontolojiye mutlak uyulması ve eczacılık ile ilgili yasaların güncel hale getirilmesi gereklidir. Sorunların ancak öyle aşılabileceğini düşünüyorum.

Ecz. AHMET MENGÜÇ

ETKİNLİK

ECZACILARDAN YARDIM İLAÇ GİBİ GELDİ

Dr. Ful UĞURHAN

Mersin Sokak Çocukları Derneği Üyesi

Her yıl Eylül ayı geldiği zaman herkes kendi çocukları için en iyi okulun, en iyi öğretmenin, en kaliteli kırtasiye malzemelerinin nerede olduğu arayışına başlar. Çocuğumuz önemlidir. Geleceğimiz, umudumuzdur. Ama pek çoğumuz kendi çocuklarımızla aynı geleceği paylaşacak olan öteki çocukları fark etmez, fark edenler de pek önemsemez. Oysa yaşadığımız kentte, bizlere sadece yirmi dakika sürecek mesafede, yaşamını çöp kutularından çıkarmaya çalışan, minicik elleriyle kirli ayakkabıları boyayarak var olmaya çabalayan yüzlerce çocuk yaşamaktadır. Bu çocuklar da bir şekilde büyüyecek, seçmen olacak kendi oyları ile bizim çocuklarımızın geleceğinde söz sahibi olacaklardır. Ama onlar pek çoğumuzun bir öğün yemek için ödediği kadar bile para bulamadıkları için okula gidememekte ve eğitimsiz kalmaktadır.

Her yıl Eylül ayı geldiği zaman, bizler işte bu öteki çocukların okula kayıt olabilmeleri için çalışırız. Bir veya iki değil yüzlerce çelimsiz, kavruk, kirli ayaklı ve aydınlık

yüzlü çocuk için. Onların velileri bizleriz. Bir yandan okullardan istenen bağış paraları için mücadele ederken, bir yandan bu kadar çocuğun masraflarını nasıl karşılayacağımız arayışına gireriz. Her geçen gün daha yoksullaşan bu çocukların okuyabilmek için gerçekten de bizlerin katkılarından başka şansları yoktur.

Bu yıl da bu kadar masrafın altından nasıl kalkacağımızı kara kara düşünürken, eczacılardan yardım ilaç gibi geldi. Mersin Eczacı Odası Yönetim Kurulu'nun organizasyonu sayesinde 27 tane sokakta çalışan çocuğun ve onların kardeşlerinin okul masrafları karşılandı. Çocukların mutluluklarını, orada olan bizler gözlerimizde yaşlarla paylaştık.

Bu organizasyonu yapan Yönetim Kurulu'na ve maddi katkılarını esirgemeyen eczacı dostlarımıza teşekkür ederiz.

